

og afflatte Acciseavgiften og mulig blive tvungne til senere at lægge Afgiften paa Skibe, saa vilde vi gaa i en fuldkommen anden Retning end den, hvori vi iøvrigt finde dette Forhold ordnet saa vel i Indlandet som i Udlandet.

Floug: Jeg skal ikke forsøge at aabne en Diskussion enten med det ærede 7de Medlem for 1te Kreds (S. Hansen) eller andre ærede Medlemmer om, hvem det egentlig er, der betaler denne Skat; jeg tror, det er overordentlig vanskeligt at afgjøre. Det er ganske vist, at al Told og denne Accise ogsaa udredes af Handelen, men Kjøbmændene maatte daarlig forstaa deres Gjæring, naar de ikke tog denne Afgift med i Beregningen ved den Pris, de sætte paa deres Varer. Den er et Moment til at bestemme Prisen, og om det nu ogsaa kun er et lille Moment, saa kan det dog ikke siges, at det er Importørerne alene, der udrede den, eller at man skjærer en bred Rem af en anden Mand's Sub, naar man forlanger denne Afgift vedligeholdt; thi jeg tror sikkert, at den tilsidst ogsaa, om end umærkeligt, kommer til at falde paa Forbrugerne. Men iøvrigt er der jo ikke noget Urimeligt i, at Handelen udreder den Afgift, som bruges til Havnens Stand-sættelse og Udvidelse, thi hvem kommer en Havn nærmere til Gode end netop Handelen? Det er jo fuldkommen i sin Orden, at der lægges baade paa Skibene og Varerne, der indføres, en Afgift til Havnen, naar det behøves. Der var derimod en Ytring fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn, som frapperede mig noget, og det var den, at han mente, at ingen større Udgift til Kjøbenhavns Havn var fornøden i en længere Række af Aar. Det forbausede mig; thi skjøndt jeg ikke blot er fuldstændig enig med den ærede Indenrigsminister deri, at der jo tydelig mangler Bolverksplads til de store Dampskibe, forekommer det mig ogsaa, at det maa være pienesynligt for Enhver, der kender Havnens Form og færdes i og ved den, at den er paafaldende smal, ja saa smal, at det er med stort Besvær, at de store Dampskibe vende, saa at et af de efter min Formening maasse allerførst nødvendige Arbejder vil være at erhverve en Del af det store Vandareal, som Marinen har liggende, uden at have Brug for det; men det vilde jo medføre et betydeligt Op-muddringsarbejde, fordi dette Vandareal ingen-lunde altid kan benyttes, ja, jeg tror endogsaa kun en mindre Del deraf. Havnen vil ikke kunne erhverve det uden meget betydelig Udgift. Men dernæst er der et andet Spørgsmaal, som ogsaa gjentagne Gange har været paa Bane, og som forekommer mig at være af overordentlig stor Bigtighed for Havnen, og det er, om det ikke skulde være nødvendigt at staffe endnu en Udseiling af Havnen. Man kan faae den mod Ost og mod Syd. Mod Syd er det et stort, kostbart og langvarigt Foretagende, og det kan gjerne være,

at Midlerne dertil aldrig ville kunne staffles til Veie; men vist er det ogsaa, at man ogsaa der-ved kan tilveiebringe et stort Areal ved Op-muddring og Tørlægning, som vil komme Handelen og Industrien til Gode, og hvor der vil blive Plads til den Godsbanegaard, hvortil Kjøbenhavn nu i høi Grad trænger, og som den ikke synes for det Første at skulle være i Stand til at staffe sig. Thi de Palliativ-Forholdsregler, at udvide Vane-gaarden til St. Jørgens Sø, skulle ikke forslaa i mange Aar; derimod kunde der for en mindre Udgift, men dog altid betydelig Udgift, staffles et Løb gennem Krangraven bogved Prævestenen, og det vil efter min Mening forbedre Havnen ganske betydeligt, naar der blev en Udseiling; det vilde forkorte Veien fra Malmø og de sydlige Steder og for alle Skibe, der komme Syd fra.

Jeg skal endnu gjøre en lille formel Bemærkning ved Lovudkastet, som jeg er villig til at stemme for, da jeg hylder den Sætning, at en gammel Skat for det Meste er god og en ny Skat for det Meste er slet. Denne Skat er ikke blot 100 Aar gammel, saaledes som min ærede Kollega (Raysfer) sagde, men 200 Aar gammel. Men jeg finder det underligt ved en Lov af denne Bestaffenhed at forbeholde en Revision; thi den har jo egentlig ikke noget Indhold. Det er jo blot en Bestemmelse om, at Acciseavgiften bevares, og at Indenrigsministeren bemyndiges til at revidere Tarifen. Jeg kan ikke indse, hvorpaa en Revision af Loven skulde gaa ud, og jeg vil derfor finde det mere rigtigt, om der blot stod, at Loven gjaldt for 10 Aar. Saa vilde man atter om 10 Aar kunne tage den samme Sag under Overveielse.

Indenrigsministeren (Skeel): Den sidste Bemærkning skal jeg kun besvare dersken, at man har tænkt sig Muligheden af, at man kunde faae Lov til at beholde Accisen i 10 Aar, men maaste i en formindstet Skikkelse.

Floug: Det vil vistnok ligesaa godt kunne opnaas ved den ene Form som ved den anden.

Raysfer: Uagtet jeg lægger den største Vægt paa det Forsvar, som Accisen indeholder i sig selv ved sin Bestaffenhed og ved sit Væsen, kan jeg dog ikke give Afstald paa den anbefaling, der andet Steds er givet den, navnlig den Anbefaling, der er givet den i Borgerrepræsentationen, og jeg maa derfor tillade mig at yttre et Par Ord mod den Bemærkning, der blev gjort af min ærede Gjenbo (S. Hansen) om den Betødning, som den Afstemning, der havde fundet Sted der, skulde have. Han sagde nemlig, at der var gaaet en Afgjærelse i Forveien, der gjorde det nødvendigt at stemme for Accisen. Uagtet han var saa langt som Hogen fra at ville stemme